

PD, p. *Barbara*, p. *Barbara*
URZĄD MIASTA I GMINY
Murowana Goślina

Wpłynęło dnia 08-01-2014

Lp. Zal.

Podpis

Urząd Miasta i Gminy
Murowana Goślina

232/14/DG

Wpłynęło dn. 08-01-2014
Przyjęto przez:
Lidia Nowak

0100068UI

Burmistrz

Miasta i Gminy Murowana Goślina
ul. Poznańska 18
62-095 Murowana Goślina

Wniosek

o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j ustawy *Ordynacja podatkowa* (t. jedn. Dz. U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.; dalej: O.p.) na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, wnoszę o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości.

1. Wyczerpujące przedstawienie stanu faktycznego (stanów faktycznych), zdarzenia przyszłego (zdarzeń przyszłych).

Wnioskodawca (dalej również) jest , powołanym do życia na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.).

posiada osobowość prawną. Do zadań zgodnie z treścią przyjętego statutu, należy wspólne planowanie i wykonywanie na obszarze () zadań z zakresu:

1. projektów z wspólnie przyjętej strategii rozwoju turystyki;
2. realizacji zadań własnych () w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków w oparciu o majątek wytworzony w ramach realizacji Projektu. W tym zakresie do zadań należy:

- kształtowanie polityki opłat za odprowadzanie ścieków, w tym zatwierdzanie taryf;
- uchwalanie regulaminu odprowadzania ścieków na terenie () w odniesieniu do usług świadczonych w oparciu o majątek wytworzony w ramach Projektu;
- wyznaczanie kierunków rozwoju i realizacja polityki inwestycyjno-modernizacyjnej majątku wytworzonego w ramach Projektu;
- sprawowanie nadzoru nad podmiotem świadczącym na zlecenie () obsługę operatorską majątku wytworzonego w ramach Projektu.

W realizowaniu zadań () współpracuje ze wszystkimi podmiotami, których cel i zakres działania jest pokrewny zadaniom () W ramach swojej działalności wnioskodawca nabywa grunty (działki) na których stawiane są przepompownie ścieków, które wykorzystywane są do realizacji zadań w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków. Grunty, na których stawiane są przepompownie ścieków w ewidencji gruntów widnieją jako łąki trwałe oraz grunty orne.

2. Pytanie (pytania) przyporządkowane do stanu faktycznego (stanów faktycznych) lub zdarzenia przeszłego (zdarzeń przyszłych) przedstawionego w poz. 1.

1. Czy grunty, na których stawiane są przepompownie ścieków, wykorzystywane do realizacji zadań w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości, a jeżeli tak, to czy należy w stosunku do tych gruntów stosować stawki właściwe dla:

- gruntów pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego

czy

- gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków?

2. Czy – w przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie nr 1 – przedmiotowe grunty winny zostać opodatkowane podatkiem rolnym?

3. Czy grunty, sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, a także grunty zarzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, na których nie rozpoczęto jeszcze fizycznego procesu posadowienia przepompowni ścieków, podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym?

4. Czy – w przypadku odpowiedzi pozytywnej na pytanie nr 1 i uznania, że przedmiotowe grunty podlegają opodatkowaniu podatkiem wg stawek właściwych dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków – okolicznością, z którą należy wiązać zmianę wysokości stawki jest rozpoczęcie procesu stawiania przepompowni ścieków, czy jednak inna okoliczność?

3. Stanowisko wnioskodawcy do pytania (pytań) przedstawionego w poz. 2

waża, że w zaprezentowanym stanie faktycznym, biorąc pod uwagę treść m.in. art. 1a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (t. jedn. Dz.U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.) grunty, na których stawiane są przepompownie ścieków, wykorzystywane do realizacji zadań w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości wg stawek właściwych dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków. Z kolei – w ocenie wnioskodawcy – grunty, sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, a także grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, na których nie rozpoczęto jeszcze fizycznego procesu posadowienia przepompowni ścieków, podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym. Natomiast okolicznością, z którą należy wiązać zmianę wysokości stawki jest rozpoczęcie procesu stawiania przepompowni ścieków.

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny, wskazać należy, że w świetle art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 594 ze zm.; dalej: u.s.g.), gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. Natomiast, zgodnie z art. 6 ust. 1 u.s.g., do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. Do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty. W szczególności zadania własne obejmują sprawy wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz (art. 7 ust. 1 pkt 3 u.s.g.).

W art. 64 ust. 1 u.s.g. wskazano, że w celu wspólnego wykonywania zadań publicznych gminy Uchwały o utworzeniu podejmują (art. 64 ust. 2 u.s.g.). W myśl art. 64 ust. 3 u.s.g., prawa i obowiązki związane z wykonywaniem zadań przekazanych, przechodzą na z dniem ogłoszenia. Obowiązek utworzenia może być nałożony tylko w drodze ustawy, która określa zadania i tryb zatwierdzenia jego statutu (art. 64 ust. 4 u.s.g.). Na mocy art. 64 ust. 5 u.s.g., stosuje się odpowiednio art. 8 ust. 2-5 i art. 39 ust. 4. Zgodnie z art. 65 ust. 1 u.s.g., wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność. posiada osobowość prawną (art. 65 ust. 2 u.s.g.). Natomiast na podstawie art. 73a ust. 1 u.s.g. do gospodarki finansowej stosuje się odpowiednio przepisy o gospodarce finansowej gmin.

Jak wskazano w tej części niniejszego wniosku, gdzie opisany jest stan faktyczny, grunty, na których stawiane są przepompownie ścieków w ewidencji gruntów i budynków widnieją jako łąki trwałe oraz grunty orne. Ewidencja gruntów zawiera liczne dane, które przynajmniej *prima facie* mogą być użyteczne w procesie wymiaru podatku od nieruchomości. W orzecznictwie sądów administracyjnych aktualnie bezspornie dominuje stanowisko, że zaklasyfikowanie gruntu w ewidencji do odpowiedniej kategorii gruntów jest w pełni wiążące dla organu podatkowego. Pogląd taki można spotkać w wielu wyrokach sądów administracyjnych, przy czym w niektórych z nich wiążący charakter danych zawartych w ewidencji jest wskazywany niejako przy okazji jako kwestia oczywista. Wymienianie wszystkich tych wyroków byłoby oczywiście niecelowe. Wskazać tu można przykładowo na wyroki WSA we Wrocławiu z 30.10.2007r. sygn.: I SA/Wr 819/07, WSA w Białymstoku z 19.11.2008r. sygn.: I SA/Bk 320/08, WSA w Gliwicach z 7.07.2008r. sygn.: I SA/Gl 51/08, WSA w Szczecinie z 10.11.201 r. sygn.: I SA/Sz 579/11, NSA z 15.04.2008r. sygn.: II FSK 372/07 oraz z 26.07.2011r. II FSK 308/10. W ostatnim w cytowanych powyżej wyroków sąd stwierdził m.in.:

"Na tle tego przepisu w orzecznictwie ukształtował się pogląd, iż ewidencja gruntów i budynków jest urzędowym źródłem informacji faktycznych wykorzystywanych w postępowaniach administracyjnych, w tym i w postępowaniu podatkowym. Od tej reguły nie zostały przewidziane żadne wyjątki, a zatem organy ustalające wysokość zobowiązań w podat-

ku od nieruchomości nie są uprawnione do przyjęcia innej podstawy jego wymiaru niż dane wskazane w ewidencji gruntów (por. wyroki NSA: z 18 lutego 2010r., II FSK 1586/08 i przytoczone tam orzecznictwo; z 5 listopada 2009r., II FSK 835/08; z 16 października 2009r., II FSK 791/08, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych - orzeczenia.nsa.gov.pl - zwana dalej w skrócie: "CBOSA").

Tożsame poglądy wyrażane są w literaturze. Zdaniem L. Etela ewidencja gruntów jest dla organu podatkowego urzędowym źródłem informacji o osobie właściciela i posiadacza samoistnego oraz o samym gruncie (klasyfikacja gruntu, jego powierzchnia). Dane składające się na zakres przedmiotowy i podmiotowy ewidencji są więc podstawą wymierzania podatku od nieruchomości (L. Etel "Dane z ewidencji gruntów i budynków jako podstawa opodatkowania gruntów i budynków", *Finanse Komunalne* 2008/6/24). W. Morawski stwierdził natomiast, że treść ewidencji w zakresie, o jakim mowa w art. 1a ust. 3 u.p.o.l. stała się stanem faktycznym sprawy. Odtwarzając normę prawnpodatkową należy, jego zdaniem, przyjąć, że przedmiotem opodatkowania podatkiem rolnym nie są użytki rolne, ale grunty sklasyfikowane jako użytki rolne, przedmiotem opodatkowania podatkiem leśnym zaś grunty sklasyfikowane jako lasy etc. (Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Komentarz, praca zbiorowa, ODDK 2009 r., s. 152).

Przepis art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (t. jedn. Dz.U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.; dalej: u.p.o.l.), wprowadzający wyłączenie od opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów rolnych oraz lasów, wyłącza możliwość opodatkowania gruntu podatkiem rolnym lub leśnym w sytuacji zajęcia ich na prowadzenie działalności gospodarczej. Treść tego przepisu jest zgodna z treścią art. 1 ustawy o podatku rolnym (t. jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 1381; dalej: u.p.r.), który również jako wyjątek od opodatkowania podatkiem rolnym ustanawia grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Także na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy o podatku leśnym (t. jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 465; dalej: u.p.l.), lasy zajęte na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż leśna nie podlegają opodatkowaniu podatkiem leśnym.

W orzecznictwie sądowym wielokrotnie wypowiadano się na temat rozumienia pojęcia zajęcia gruntów rolnych lub lasów na prowadzenie działalności gospodarczej. Przede wszystkim sądy podkreślały, że terminu "zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej" nie można utożsamiać ze "związaniem z prowadzeniem działalności gospodarczej", zdefiniowanym w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. (tak np. wyrok WSA w Warszawie z 8.09.2005r., sygn.: III SA/Wa 346/05, oraz wyrok WSA w Krakowie z 4.12.2007r., sygn.: I SA/Kr 757/07). Stanowisko takie uzasadniono tym, że wykładnia synonimiczna zabrania przyjmowania, że ustawodawca nadaje różnym zwrotom to samo znaczenie (tak wyrok WSA we Wrocławiu z 30.10.2007r., sygn.: I SA/Wr 819/07). Sądy powszechnie przyjmują, że zakres znaczeniowy obydwu pojęć przedstawia się w ten sposób, iż grunt zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej zawsze będzie gruntem związanym z prowadzeniem tej działalności, natomiast grunt związany z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zawsze będzie gruntem zajęтым na prowadzenie działalności gospodarczej (wyrok WSA w Lublinie z 24.10.2007 r., sygn.: I SA/Lu 327/07). Ponieważ "zajęcie na działalność gospodarczą" oznacza silniejsze powiązanie przedmiotu opodatkowania niż "związanie z tą działalnością", do uznania gruntu rolnego lub lasu za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej nie wystarczy więc samo tylko posiadanie przez przedsiębiorcę lub inną osobę, która prowadzi działalność gospodarczą. W wyrokach WSA w Warszawie z 20.01.2009r. (sygn.: od III SA/Wa 2129/08 do III SA/Wa 2130/08), odwołując się do literalnej wykładni art. 2 ust. 2 u.p.o.l., wskazano, że zgodnie z definicjami zawartymi w słowniku języka polskiego "zająć", "zajmować" oznacza "zapełnić (zapełniać), wypełnić (wypełniać) sobą lub czymś jakąś przestrzeń, powierzchnię", zaś zwroty "zająć się", "zajmować się" oznaczają "zacząć coś robić lub pracować nad czymś, wykonywać jakąś pracę". Z definicji tych wynika więc, że przez zwrot "grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej" należy rozumieć faktyczne wykonanie na gruncie konkretnych czynności, działań powodujących osiągnięcie zamierzonych celów lub konkretnego rezultatu związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

W orzecznictwie zwraca się uwagę na to, że zajęcie gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej oznacza ich wyłączenie z produkcji rolnej przez czynności faktyczne (tak m.in. wyrok NSA z

16.07.2010r., sygn.: II FSK 1637/09). W ocenie sądów administracyjnych jednoznaczną podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów rolnych jest fakt ich *"zajęcia na prowadzenie działalności gospodarczej, czyli rzeczywiste wykonywanie na nich czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej"*.

Sytuację taką sądy upatrują przykładowo w zmianie przeznaczenia gruntów w planie przestrzennym, rozpoczęciu prac melioracyjnych, wytyczaniu dróg, przebudowie linii energetycznych, wykonaniu sieci wodno-kanalizacyjnych (wyrok NSA z 2.04.2010r., sygn.: II FSK 1942/08, oraz wyrok NSA z 10.01.2007r., sygn.: II FSK 97/06). Zgodnie z orzecznictwem sądowym o wyłączeniu gruntów z produkcji rolnej decydować będą również: cel i okoliczności nabycia gruntów, historia ich użytkowania, profil prowadzonej działalności i plany ich wykorzystywania w przyszłości (wyrok WSA we Wrocławiu z 14.09.2006r., sygn.: I SA/Wr 19/06). W ostatnim z powołanych wyroków odniesiono się do problemu uzyskania przez podatnika koncesji na wydobywanie kruszcu, stwierdzając, że samo uzyskanie koncesji nie przesądza o zajęciu gruntu rolnego, jeżeli nie dotyczy ona dokładnie tego gruntu. Jednocześnie sąd uznał, że pojęcie gruntów zajętych na działalność gospodarczą dotyczy sytuacji, w których na gruntach tych jest lub będzie prowadzona działalność gospodarcza i w tym zakresie podatnik podjął działania zamierzające do realizacji swoich planów, choć czasowo mogą pozostawać one nieeksploatowane. Jakkolwiek stan faktyczny sprawy dotyczył sytuacji, w której na gruntach objętych koncesją faktycznie wydobywano kruszec, to z treści uzasadnienia wyroku wynika, że sąd przyjął, iż już samo posiadanie koncesji wpływa na zakwalifikowanie gruntu jako zajętego na prowadzenie działalności gospodarczej. Podobnej problematyki dotyczył wyrok WSA w Krakowie z 4.12.2007r. sygn.: I SA/Kr 757/07, w którym przyjęto z kolei odmiennie stanowisko - że samo uzyskanie przez podatnika pozwolenia na budowę na danym gruncie nie generuje jeszcze obowiązku podatkowego, dopiero zajęcie gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej, a więc faktyczne, rzeczywiste dokonanie na gruncie czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej, skutkuje powstaniem obowiązku podatkowego. Podatnik nie ma bowiem obowiązku realizacji inwestycji pomimo istnienia ostatecznych decyzji o pozwoleniu na budowę. Podobną tezę zawierają wyroki WSA w Warszawie z 20.01.2009r. (sygn.: od III SA/Wa 2129/08 do III SA/Wa 2130/08).

W świetle orzeczeń sądowych *"zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej"* dotyczy tylko takich gruntów, na których faktycznie w danym momencie działalność taka jest prowadzona (w doktrynie wskazuje się, że są to grunty, na których w rzeczywistości są wykonywane czynności składające się na prowadzenie działalności gospodarczej). Pogląd ten należy zaaprobować.

Sądy administracyjne w wielu rozstrzygnięciach odwoływały się do zawartego w art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l. pojęcia działalności gospodarczej. Przedmiotem zainteresowania były zarówno różnorodne aspekty działalności gospodarczej, jak i ustalenie, czy określone podmioty taką działalność prowadzą. W wyroku WSA w Lublinie z 5.12.2008r. sygn.: I SA/Lu 508/08 sąd uznał, że podatnik na podstawie wpisu do ewidencji prowadzenia działalności gospodarczej jest w rozumieniu przepisów ustawy podatkowej (art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l.) przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą. A zatem o kwalifikacji podatnika przesądza wpis do rejestru przedsiębiorców, a grunty, budynki i budowle będące w jego posiadaniu w konsekwencji podlegają opodatkowaniu według stawek dla przedmiotu opodatkowania związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej i to niezależnie od ich faktycznego wykorzystywania. Odmienny pogląd wyrażono w wyroku WSA w Krakowie z 7.10.2010r. sygn.: I SA/Kr 846/10. Sąd doszedł do wniosku, że wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma jedynie charakter deklaratoryjny, co oznacza, że wprowadzić powinien być zgodny z rzeczywistym charakterem i rodzajem prowadzonej działalności gospodarczej, ale nie musi tak być w rzeczywistości. W rezultacie należy zawsze badać w szczegółach stan faktyczny sprawy.

W obu powołanych orzeczeniach sąd uznał, że dla ustalenia statusu podatnika, a w szczególności tego, czy jest on przedsiębiorcą, ma znaczenie wpis do stosownego rejestru. Przy czym w pierwszym z wyroków sąd uznał tę okoliczność za przesądzającą, w drugim zaś jedynie za jedną z istotnych wskazówek. Zdecydowanie należy podzielić pogląd wyrażony w drugim z powołanych orzeczeń. Wpis do ewidencji lub rejestru ma bowiem charakter deklaratoryjny, i co więcej, dokonywany jest na wniosek. A zatem przyznanie, że status przedsiębiorcy można nabyć wyłącznie po dokonaniu wpisu do stosow-

nego rejestru, oznaczałoby, że podatnicy mogą skutecznie tego unikać, już choćby przez to, że odpowiedniego wniosku nie złożą. Taka konstatacja byłaby sprzeczna z art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (t. jedn.: Dz.U. z 2013r., poz. 672 z późn. zm.; dalej: u.s.d.g.) Powołany przepis wskazuje, że przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Brak w nim jakiegokolwiek odesłania do wpisu do rejestru jako okoliczności konstytuującej przedsiębiorcę. Stąd też należy uznać, że wpis do rejestru jest tylko jedną z okoliczności, na podstawie których dokonuje się oceny, czy dany podatnik prowadzi działalność gospodarczą.

Termin „działalność gospodarcza” ma w polskim języku prawnym dwa znaczenia (A. Agopszowicz, *Działalność gospodarcza gmin...*). Pierwsze – ogólne – wywodzi się z ustawy o działalności gospodarczej [obecnie: ustawy o swobodzie działalności gospodarczej] i oznacza działalność wytwórczą, budowlaną, handlową i usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły (art. 2 u.s.d.g.). Drugie – szczególne – nawiązuje do ustawy o przedsiębiorstwach państwowych oraz do Prawa budżetowego [obecnie: ustawy o finansach publicznych] i oznacza działalność prowadzoną w celu zaspokojenia potrzeb ludności (realizację zadań użyteczności publicznej). W art. 9 u.s.g. znajdujemy nawiązanie do obu znaczeń tego terminu: w ust. 2 występuje on w znaczeniu ogólnym, a w ust. 4 – w znaczeniu szczególnym.

W doktrynie panuje pogląd, iż „pojęcie „działalność gospodarcza” występujące w ustawach samorządowych (...) powinno być w swoich zasadniczych elementach rozumiane w sposób kompatybilny z treścią art. 2 u.s.d.g., co nie oznacza wszakże, iż pojęcie to nie wykazuje żadnych cech swoistych względem ogólnego pojęcia „działalność gospodarcza”. Mówiąc zaś bardziej konkretnie, wszystkie cechy pojęcia „działalność gospodarcza” zdefiniowanego w art. 2 u.s.d.g., w tym zwłaszcza zarobkowy charakter tej działalności, zorganizowany sposób jej wykonywania oraz ciągłość, powinny być przyjmowane również na gruncie art. 9 ust. 2 u.s.g. i powinny być tam traktowane jako konstytutywny element pojęć „działalność gospodarcza gminy”.

Wyżej przedstawione rozumienie działalności gospodarczej jest zgodne z prawem unijnym. Działalność gospodarcza w prawie unijnym jest rozumiana bardzo szeroko, a mianowicie jako oferowanie towarów lub świadczenie usług na rynku właściwym. Jest to pojęcie autonomiczne prawa unijnego, niezależne od znaczenia nadanego mu w ustawodawstwie krajowym. W doktrynie wskazuje się, co jest istotne z uwagi na analizowany problem, że działalność gospodarczą mogą prowadzić podmioty nienastawione na osiągnięcie zysku. Mogą to być zatem także te, które nie oferują towarów i usług na rynku. Przedstawione rozumienie działalności gospodarczej wypracowane w prawie i orzecznictwie unijnym dodatkowo wspiera tezę, zgodnie z którą podmioty te mogą prowadzić działalność gospodarczą, zarówno realizując zadania „statutowe”, jak i innego rodzaju. W każdym przypadku należy zbadać, jakiego rodzaju działalność prowadzi podmiot *de facto*. Nie można z góry wykluczać, że realizacja zadań statutowych nie ma charakteru działalności gospodarczej.

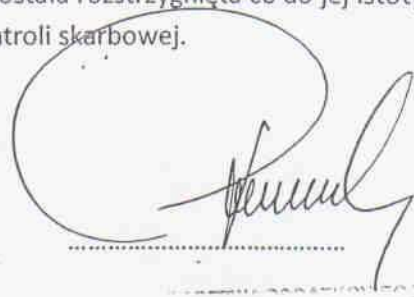
Zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają nieruchomości lub ich części, które są zajęte na potrzeby organów jednostek samorządu terytorialnego, w tym urzędów gmin, starostw powiatowych i urzędów marszałkowskich. O zwolnieniu zatem decyduje okoliczność, iż nieruchomość jest wykorzystywana przez organy jednostek samorządu terytorialnego, w tym urzędy gmin, starostw i urzędy marszałkowskie. Zwolnienie nie przysługuje, gdy nieruchomość jest wykorzystywana przez inne podmioty, choćby nawet spełniały one określone zadania na rzecz samorządu terytorialnego. W myśl art. 64 ust. 1 u.s.g. gminy mogą tworzyć podmioty, które w celu wspólnego wykonywania zadań publicznych,

jest odrębnym podmiotem i zarazem odrębną strukturą organizacyjną wyposażoną we własne organy, ma osobowość prawną odrębną od osobowości gmin tworzących. Do gmin upodabnia się podmiot, który ma podobny charakter wykonywanych zadań i ich „pochodzenie” (na zadania składają

się zadania przekazane przez) oraz pewne rozwiązania organizacyjne. jednak nie są organami lub częścią administracji samorządu terytorialnego, lecz odrębnymi podmiotami prawa spełniającymi zadania publicznoprawne na rzecz gmin. Zgodnie z art. 67 ust. 2 tej ustawy, statut musi określać m.in. zasady udziału gmin w kosztach wspólnej działalności, zyskach i pokrywaniu strat, zasady rozliczeń majątkowych, zasady likwidacji. Posiadanie własnej osobowości prawnej, wykonywanie zadań w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność skutkuje tym, że nie może być uznany za organ jednostki samorządu terytorialnego. Tym samym zajmowane na jego potrzeby nieruchomości lub ich części winny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

4. Oświadczenie określone w art. 14b §4 Ordynacji podatkowej (t. jedn. Dz. U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.).

Wnioskodawca oświadcza, iż elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego organu kontroli skarbowej. Wnioskodawca oświadcza również, że sprawa będąca przedmiotem niniejszego wniosku nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Murowana Goślina, dn. 08.03.2014 r.

Znak sprawy : PD.3140.15.2014

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14c § 1 oraz art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2012, poz. 749 ze zm.) Burmistrz Miasta i Gminy Murowana Goślina stwierdza, że stanowisko strony przedstawione we wniosku z dnia 30 grudnia 2013 r. (data wpływu 8 stycznia 2014 r.) o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 stycznia 2014 roku został złożony przez

reprezentowanej przez

wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w indywidualnej sprawie dotyczącej obowiązku podatkowego od nieruchomości nabywanych przez które mają być wykorzystywane do realizacji zadań w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków poprzez sytuowania na nich przepompowni, a które w dacie nabycia są sklasyfikowane w ewidencji gruntów jako łąki trwałe oraz grunty orne.

Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko stwierdzając, że przedmiotowe grunty podlegają podatkowi od nieruchomości według stawek właściwych do ich klasyfikacji określonej w ewidencji gruntów i budynków przez cały okres nie prowadzenia tam żadnej działalności.

Natomiast z momentem rozpoczęcia inwestycji tj. budowy pompowni ścieków powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości wg stawek właściwych dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej bez względu na rodzaj ich sklasyfikowania w ewidencji gruntów i budynków.

Mając na uwadze, że stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie, na podst. Art. 14c §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r ordynacja podatkowa odstępuje się od uzasadnienia prawnego

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

1. Adresat;
2. PD a/a.

BURMISTRZ
T. Jęcki
Tomasz Jęcki